INFORMACJA, al. Niepodległości 34, 61-714 Poznań, hol główny, tel.: 61 626 66 66; fax 61 626 67 44, e-mail: kancelaria@umww.pl

Maria Wilhelmina Günther

Maria Wilhelmina Günther

„Wilka”
18.07.1917 – 09.06. 1944

Źródło zdjęcia: Archiwum IPN oraz Archiwum Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu.

Autor tekstu: *dr Rafał Sierchuła IPN Poznań*

Maria Wilhelmina Günther ps. „Wilka”. Niemka, pracownik wywiadu AK, urzędniczka.

Urodziła się 18 lipca w Poznaniu, c. Wilhelma i Marianny z d. Bardzińska. Do ok. 1935 r. mieszkała w dzielnicy Jeżyce przy ul. Staszica 23. Ukończyła niemiecką szkołę powszechną, w latach 1929-1936 należała do niemieckiego Związku Pływackiego. Po ukończeniu szkoły powszechnej podjęła naukę w polskiej Szkole Handlowej. W 1938 r. została zatrudniona w polskim biurze handlowym. W połowie lat trzydziestych rodzina Güntherów zamieszkała w śródmieściu, na ul. Piekary 6. Tam „odnalazła” miłość swojego życia, starszego o ponad 5 lat Antoniego Jagłę. Na dalsze ich losy poważny wpływ miał wybuch II wojny światowej.

W nowej rzeczywistości Wilhelmina, jako Niemka, pracująca w Urzędzie Finansowym, w świetle niemieckiego prawa nie mogła poślubić Polaka. Oboje postanowili jednak na przekór obowiązującym zakazom się pobrać. W trakcie tych zabiegów Antoni został aresztowany 15 grudnia 1941 r., a następnie osadzony w KL Auschwitz, gdzie zmarł, podobnie jak córka Maria, która urodziła się 15 sierpnia 1942 r. Bolesne doświadczenie osobiste: śmierć ukochanego mężczyzny, utrata dziecka, obserwowane na co dzień okrucieństwo okupanta niemieckiego ukształtowały postawę i poglądy Wilhelminy. Dzięki swoim koleżankom ze szkoły handlowej związała się z polską konspiracją.

Wiosną 1942 r. zatrudniła się w biurze Związku Koleżeńskiego urzędników policji niemieckiej. Dzięki temu mogła zdobywać tam ważne informacje o nastrojach, personaliach urzędników i prowadzonych sprawach. Zaangażowała się w działalność wywiadowczą konspiracyjnej Siatki Wywiadowczej „S-VII". Przez jej dowódcę Wacława Ławrientjewa ps. „Wacek”, uważana była za referenta kontrwywiadowczego. Od 1941 r. utrzymywała kontakty z Zofią Rapp, łączniczką wywiadu KG AK. Została aresztowana przez Gestapo 3 grudnia 1943 r. wraz z matką Marianną, prawdopodobnie na skutek dekonspiracji Zofii Rapp.

W śledztwie włączona do sprawy „S-VII" jako „najbliższy współpracownik W. Ławrentjewa". Wilhelmina wraz z matką osadzone były w więzieniu w Lipsku, a następnie w Berlinie. Rozprawa przed Trybunałem Ludowym obyła się 26 kwietnia 1944 r, sądził je 3 Senat Trybunału Ludowego. Wilhelmina uznana została winną szpiegostwa wojennego i skazana na karę śmierci, matkę natomiast sąd uniewinnił. Wyrok śmierci wykonano w więzieniu w Berlinie - Plötzensee 9 czerwca 1944 r., o godzinie 13:02. Egzekucja trwała 8 sekund.

Projekt powstał we współpracy z oddziałem IPN Poznań oraz Muzeum Martyrologicznym w

Żabikowie.

Dziękujemy za odwiedziny i zapraszamy ponownie